

TŁUMACZENIE

KONWENCJA

**na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej
Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r.
(„Konwencja z Antigua”)**

STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI,

ŚWIADOME FAKTU, że zgodnie z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego znajdującymi odzwierciedlenie w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 roku wszystkie państwa mają obowiązek podejmowania wszelkich środków niezbędnych do ochrony i zarządzania żywymi zasobami morskimi, w tym także gatunkami daleko migrującymi; oraz współpracy z innymi państwami w ich podejmowaniu;

PRZYWOŁUJĄC suwerenne prawa państw nadbrzeżnych w celu poszukiwania i poławiania żywych zasobów morskich, ich ochrony i zarządzania nimi na obszarach znajdujących się pod krajową jurysdykcją, jak przewidziano w Konwencji o prawie morza, oraz prawo wszystkich państw do tego, aby ich obywatele podejmowali połowy na pełnym morzu zgodnie z Konwencją o prawie morza;

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie wynikające z Deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju oraz Agendy 21, w szczególności rozdziału 17, przyjęte przez Konferencję Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska i rozwoju (1992) oraz wynikające z Deklaracji z Johannesburga i Planu Wdrożeniowego przyjętych na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju (2002);

PODKREŚLAJĄC POTRZEBĘ wdrażania zasad i norm Kodeksu Odpowiedzialnego Rybołówstwa przyjętego na Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w 1995 r., w tym także Porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (1993), które stanowi integralną część Kodeksu, jak również międzynarodowych planów działań przyjętych przez FAO w ramach Kodeksu Odpowiedzialnego Rybołówstwa;

UWZGLĘDNIAJĄC, że 50. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych, na mocy rezolucji A/RES/50/24, przyjęło Porozumienie w sprawie wdrożenia postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszące się do ochrony i zarządzania osiadłymi i daleko migrującymi zasobami rybnymi (zwane dalej „Porozumieniem ONZ o zasobach rybnych z 1995 r.”);

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie połowów zasobów rybnych daleko migrujących jako źródła pożywienia, zatrudnienia oraz korzyści gospodarczych dla ludności Stron niniejszej Konwencji oraz fakt, iż środki ochrony i zarządzania muszą uwzględniać te potrzeby, jak również liczyć się z ich gospodarczym i społecznym wpływem;

BIORĄC POD UWAGĘ szczególne okoliczności i wymagania krajów rozwijających się regionu, w szczególności państw nadbrzeżnych, w celu osiągnięcia celu Konwencji;

UZNAJĄC istotne wysiłki oraz niezwykle osiągnięcia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego, jak również istotę jej prac w zakresie połowów tuńczyka na wschodnim Oceanie Spokojnym;

PRAGNĄC korzystać z doświadczeń uzyskanych z wdrożenia Konwencji z 1949 r.;

POTWIERDZAJĄC iż wielostronna współpraca stanowi najskuteczniejszy środek osiągnięcia celów ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morskich;

ZOBOWIĄZANE do zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;

PRZEKONANE, iż wyżej wymienione cele oraz wzmocnienie Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego można najlepiej osiągnąć poprzez uaktualnienie postanowień Konwencji z 1949 r. pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki na rzecz ustanowienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

CZĘŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł I

Definicje

Do celów niniejszej Konwencji:

- 1) „zasoby rybne objęte niniejszą Konwencją” oznaczają zasoby tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych oraz innych gatunków ryb poławiane przez statki prowadzące połowy tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych w obszarze objętym Konwencją;
- 2) „połowy” oznaczają:
 - a) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie, łowienie lub eksploatację zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;
 - b) podejmowanie jakiegokolwiek działalności, którą można z przekonaniem uznać za skutkującą lokalizacją, łowieniem lub eksploatacją tych zasobów;
 - c) umieszczanie, poszukiwanie lub wydobywanie urządzeń do koncentracji ryb lub podobnego sprzętu, w tym także radiolatarni;
 - d) jakiegokolwiek działanie na morzu mające na celu wspieranie lub przygotowanie do któregoś z działań opisanych w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, z wyjątkiem działania w nagłych wypadkach, stanowiących zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa członków załogi lub dla bezpieczeństwa statku;
 - e) użycie jakiegokolwiek innego pojazdu, powietrznego lub morskiego, w odniesieniu do któregoś z działań opisanych w niniejszej definicji, z wyjątkiem nagłych wypadków będących zagrożeniem dla zdrowia i bezpieczeństwa członków załogi lub dla bezpieczeństwa statku;
- 3) „statek” oznacza jakikolwiek statek używany lub przeznaczony do użytku w celu dokonywania połowów, w tym także statki pomocnicze, transportowce oraz jakiegokolwiek inne statki bezpośrednio zaangażowane w takie operacje połowowe;
- 4) „państwo bandery” oznacza, jeżeli nie wskazano inaczej:
 - a) państwo, którego statki mają prawo pływać pod jego banderą;

lub

 - b) regionalną organizację integracji gospodarczej, w ramach której statki mają prawo pływać pod banderą Państwa Członkowskiego tej regionalnej organizacji integracji gospodarczej;
- 5) „konsensus” oznacza przyjęcie decyzji bez głosowania oraz bez wyrażenia jakiegokolwiek stwierdzonego sprzeciwu;
- 6) „Strony” oznaczają państwa oraz regionalne organizacje integracji gospodarczej, które zgodziły się na przyjęcie zobowiązań w ramach niniejszej Konwencji i dla których niniejsza Konwencja ma moc obowiązującą, zgodnie z postanowieniami art. XXVII, XXIX, i XXX niniejszej Konwencji;
- 7) „członkowie Komisji” oznaczają Strony oraz jakiegokolwiek jednostki połowowe, które zgodnie z postanowieniami art. XXVIII niniejszej Konwencji wyraziły swe oficjalne zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej Konwencji oraz stosowania się do wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych zgodnie z niniejszą Konwencją;
- 8) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza regionalną organizację integracji gospodarczej, na rzecz której jej Państwa Członkowskie przekazały kompetencje w sprawach objętych niniejszą Konwencją, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących jej Państwa Członkowskie w zakresie tych spraw;
- 9) „Konwencja z 1949 r.” oznacza Konwencję pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki na rzecz ustanowienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego;
- 10) „Komisja” oznacza Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego;
- 11) „Konwencja o prawie morza” oznacza Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.;
- 12) „Porozumienie ONZ o zasobach rybnych z 1995 r.” oznacza Porozumienie w sprawie wdrożenia postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania osiadłymi i daleko migrującymi zasobami rybnymi z 1995 r.;

- 13) „Kodeks postępowania” oznacza Kodeks Odpowiedzialnego Rybołówstwa przyjęty na 28. Sesji Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa w październiku 1995 r.;
- 14) „AIDCP” oznacza Porozumienie w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów z dnia 21 maja 1998 r.

Artykuł II

Cel

Celem niniejszej Konwencji jest zapewnienie długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją, zgodnie z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego.

Artykuł III

Obszar stosowania Konwencji

Obszar, dla którego mają zastosowanie postanowienia Konwencji („obszar objęty Konwencją”) obejmuje obszar Oceanu Spokojnego ograniczony linią brzegową Ameryki Północnej, Centralnej i Południowej oraz następującymi liniami:

- i) równoleżnik 50°N od wybrzeża Ameryki Północnej do punktu jego przecięcia z południkiem 150°W;
 - ii) południk 150°W do punktu jego przecięcia z równoleżnikiem 50°S;
- oraz
- iii) równoleżnik 50°S do punktu jego przecięcia z wybrzeżem Ameryki Południowej.

CZĘŚĆ II

OCHRONA I WYKORZYSTANIE ZASOBÓW RYBNYCH OBJĘTYCH KONWENCJĄ

Artykuł IV

Zastosowanie podejścia ostrożnościowego

1. Członkowie Komisji, bezpośrednio oraz za pośrednictwem Komisji, stosują podejście ostrożnościowe, opisane w odpowiednich przepisach Kodeksu postępowania lub Porozumieniu ONZ o zasobach rybnych z 1995 r. dla ochrony, zarządzania i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją.
2. W szczególności członkowie Komisji wykazują się większą ostrożnością, gdy informacje są niepewne, niewiarygodne lub niewystarczające. Brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków ochrony i zarządzania.

3. W przypadku gdy stan wybranych zasobów lub niewybranych gatunków, lub gatunków współżyjących lub gatunków zależnych budzi niepokój, członkowie Komisji poddają takie zasoby lub gatunki wzmożonemu monitorowaniu w celu dokonania przeglądu ich stanu oraz skuteczności środków ochrony i zarządzania. Poddają oni te środki regularnemu przeglądowi w świetle nowych dostępnych informacji.

Artykuł V

Zgodność środków ochrony i zarządzania

1. Niniejsza Konwencja w niczym nie stanowi uszczerbku dla ani nie podważa suwerenności lub suwerennych praw państw nadbrzeżnych odnoszących się do poszukiwania i eksploatacji żywych zasobów morskich, ich ochrony i zarządzania nimi w ramach obszarów znajdujących się pod władzą lub jurysdykcją krajową tych państw, jak przewidziano w Konwencji o prawie morza, czy też prawa wszystkich państw do tego, aby ich obywatele dokonywali połowów na pełnym morzu zgodnie z Konwencją o prawie morza.
2. W celu zapewnienia ochrony zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją i zarządzania nimi środki ochrony i zarządzania ustanowione dla pełnego morza oraz te przyjęte dla obszarów znajdujących się pod jurysdykcją krajową są zgodne.

CZĘŚĆ III

MIĘDZYAMERYKAŃSKA KOMISJA DS. TUŃCZYKA TROPICALNEGO

Artykuł VI

Komisja

1. Członkowie Komisji wyrażają zgodę na utrzymanie, ze wszystkimi jej aktywami i pasywami, oraz wzmocnienie Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją z 1949 r.
2. Komisja składa się z sekcji obejmujących od jednego (1) do czterech (4) komisarzy mianowanych przez każdego członka, któremu mogą towarzyszyć eksperci i doradcy, uznani przez tego członka za odpowiednich.
3. Komisja posiada osobowość prawną oraz w swych relacjach z innymi organizacjami międzynarodowymi i ze swoimi członkami zdolność prawną, niezbędną do wykonywania jej funkcji oraz osiągnięcia jej celu, zgodnie z prawem międzynarodowym. Immunitety i przywileje, z których korzystają Komisja i jej urzędnicy, podlegają porozumieniu między Komisją i odpowiednim członkiem.

4. Siedziba Komisji pozostaje w San Diego, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł VII

Funkcje Komisji

1. Komisja wykonuje następujące funkcje, przy priorytetowym traktowaniu tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych:

- a) wspieranie, przeprowadzanie i koordynowanie badań naukowych dotyczących liczebności, biologii i biometrii zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją w obszarze objętym Konwencją oraz, w niezbędnych przypadkach, gatunków współżyjących lub zależnych, jak również wpływu czynników naturalnych oraz działalności człowieka na populację tych zasobów i gatunków;
- b) przyjmowanie norm dotyczących gromadzenia, weryfikacji oraz terminowej wymiany i przekazywania w odpowiednim czasie danych dotyczących połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;
- c) przyjmowanie środków, które są oparte na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, w celu zapewnienia długoterminowej ochrony oraz zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją oraz utrzymania lub odtworzenia populacji eksploatowanych gatunków do poziomu ich maksymalnej zrównoważonej produktywności, między innymi, poprzez ustanowienie całkowitej dopuszczalnej wielkości połowów tych zasobów rybnych wyznaczonej przez Komisję lub całkowitego dopuszczalnego poziomu zdolności połowowej, lub poziomu nakładu połowowego dla obszaru objętego Konwencją jako całości;
- d) określanie, czy, według najlepszych z dostępnych dowodów naukowych, połowy konkretnego zasobu rybnego objętego niniejszą Konwencją są wykorzystywane, czy przekroczone oraz, na tej podstawie, czy wzrost zdolności połowowej lub poziomu nakładu połowowego stanowiłby zagrożenie dla ochrony tego zasobu;
- e) w odniesieniu do zasobów, o których mowa w lit. d) niniejszego ustępu, określanie, na podstawie kryteriów przyjętych lub stosowanych przez Komisję, stopnia, w jakim interesy połowowe nowych członków Komisji mogą być dostosowane, uwzględniając odpowiednie normy i praktyki międzynarodowe;
- f) przyjmowanie, w razie potrzeby, środków ochrony i zarządzania oraz zaleceń dla gatunków należących do tego samego ekosystemu oraz znajdujących się pod wpływem połowów w zakresie zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją, lub zasobów współżyjących z nimi, lub zależnych od nich, w celu utrzymania lub odtworzenia populacji takich gatunków powyżej poziomu, na którym ich reprodukcja mogłaby zostać poważnie zagrożona;
- g) przyjmowanie odpowiednich środków w celu uniknięcia, zredukowania oraz zminimalizowania strat, odrzutów, samoczynnych połowów przez zgubione lub porzucone narzędzia, połowów gatunków niewybranych (zarówno ryb, jak i innych gatunków) oraz wpływu na gatunki współżyjące lub zależne, w szczególności gatunki zagrożone;
- h) przyjmowanie odpowiednich środków w celu zapobieżenia lub wyeliminowania zbyt dużych połowów oraz nadmiernej zdolności połowowej i zapewnienia, aby poziom nakładu połowowego nie przekraczał poziomu proporcjonalnego do zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;
- i) ustanawianie ogólnego programu gromadzenia i monitorowania danych, który zawierać będzie elementy uznawane przez Komisję za niezbędne. Każdy członek Komisji może również zachować swój własny program zgodny z wytycznymi przyjętymi przez Komisję;
- j) zapewnianie, aby – opracowując środki, które mają zostać przyjęte na mocy lit. a)–i) niniejszego ustępu – zwrócono należytą uwagę na potrzebę koordynacji oraz zgodności ze środkami przyjętymi zgodnie z AIDCP;
- k) promowanie, w praktycznie możliwym zakresie, opracowania i użycia wybiórczych, bezpiecznych z punktu widzenia ochrony środowiska i wydajnych urządzeń do połowu i technik połowu oraz innych powiązanych działań, w tym także działań związanych, między innymi, z transferem technologii i szkoleniem;
- l) w razie konieczności, opracowywanie kryteriów dla, oraz podjęcie decyzji odnoszących się do klucza podziału ogólnego dopuszczalnego połowu lub ogólnej dopuszczalnej zdolności połowowej, w tym także zdolności transportowej, lub też poziomu nakładu połowowego, uwzględniając wszystkie odpowiednie czynniki;
- m) zastosowanie podejścia ostrożnościowego zgodnie z postanowieniami art. IV niniejszej Konwencji. W przypadkach gdy środki przyjmuje Komisja zgodnie z podejściem ostrożnościowym wobec braku wystarczających informacji naukowych, jak określono w art. IV ust. 2 niniejszej Konwencji, Komisja jak najszybciej zobowiązuje się uzyskać informacje naukowe niezbędne do utrzymania lub zmodyfikowania wszelkich takich środków;
- n) wspieranie stosowania jakiegokolwiek właściwego postanowienia Kodeksu postępowania oraz innych właściwych instrumentów międzynarodowych, w tym także, między innymi, międzynarodowych planów działań przyjętych przez FAO w ramach Kodeksu postępowania;
- o) powoływanie dyrektora Komisji;
- p) zatwierdzanie programu prac;
- q) zatwierdzanie budżetu, zgodnie z postanowieniami art. XIV niniejszej Konwencji;

- r) zatwierdzanie sprawozdania finansowego za miniony okres budżetowy;
- s) przyjmowanie lub zmiana własnych zasad i procedur, zarządzeń finansowych oraz innych wewnętrznych zarządzeń administracyjnych, które mogą być niezbędne do wykonywania jej funkcji;
- t) zapewnianie Sekretariatu dla AIDCP, uwzględniając postanowienia art. XIV ust. 3 niniejszej Konwencji;
- u) ustanawianie takich organów pomocniczych, jakie uzna za niezbędne;
- v) przyjmowanie jakiegokolwiek innego środka lub zalecenia, w oparciu o odpowiednie informacje, w tym również najlepsze z dostępnych informacji naukowych, jakie mogą być niezbędne do osiągnięcia celu niniejszej Konwencji, w tym także środków niedyskryminacyjnych i przejrzystych zgodnych z prawem międzynarodowym, w celu zapobieżenia, zniechęcenia do podejmowania oraz wyeliminowania działań, które podważają skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.

2. Komisja utrzymuje pracowników wykwalifikowanych w sprawach dotyczących niniejszej Konwencji, w tym także w obszarach administracyjnym, naukowym i technicznym, pod nadzorem dyrektora oraz zapewnia, aby w skład personelu wchodziły wszystkie osoby niezbędne do efektywnego i skutecznego stosowania niniejszej Konwencji. Komisja powinna poszukiwać jak najlepiej wykwalifikowanych pracowników oraz zwrócić należytą uwagę na prowadzenie rekrutacji pracowników na równych zasadach, w celu promowania szerokiej reprezentacji i uczestnictwa wśród członków Komisji.

3. Rozważając wytyczne do programu prac na temat kwestii naukowych, którymi mają się zająć pracownicy naukowcy, Komisja uwzględni, między innymi, rady, zalecenia oraz sprawozdania Naukowego Komitetu Doradczego ustanowionego zgodnie z art. XI niniejszej Konwencji.

Artykuł VIII

Posiedzenia Komisji

1. Zwyczajne posiedzenia Komisji odbywają się przynajmniej raz w roku, w miejscu i czasie uzgodnionym przez Komisję.
2. Komisja może również zwoływać posiedzenia nadzwyczajne, jeżeli uzna to za konieczne. Posiedzenia takie zwołuje się na wniosek przynajmniej dwóch członków Komisji, pod warunkiem że wniosek zostanie poparty przez większość członków.

3. Posiedzenia Komisji odbywają się tylko wówczas, gdy obecna jest wymagana liczba uczestników (kworum). Wymagana liczba uczestników zostaje osiągnięta, jeżeli obecne są dwie trzecie członków Komisji. Zasada ta stosuje się również do posiedzeń organów pomocniczych ustanowionych na mocy niniejszej Konwencji.

4. Posiedzenia odbywają się w językach angielskim i hiszpańskim, a dokumenty Komisji sporządzane są w obu tych językach.

5. Członkowie wybierają przewodniczącego oraz wiceprzewodniczącego spośród, o ile nie postanowiono inaczej, różnych Stron niniejszej Konwencji. Zarówno przewodniczącego, jak i wiceprzewodniczącego wybiera się na okres jednego (1) roku i pełnią oni swoją funkcję do momentu wyboru następców.

Artykuł IX

Podejmowanie decyzji

1. O ile nie postanowiono inaczej, wszystkie decyzje Komisji na posiedzeniach zwoływanych zgodnie z art. VIII niniejszej Konwencji podejmuje się w drodze konsensusu członków Komisji obecnych na danym posiedzeniu.

2. Decyzje dotyczące przyjęcia zmian w niniejszej Konwencji oraz jej załącznikach, jak również zaproszenia do przystąpienia do Konwencji zgodnie z art. XXX lit. c) niniejszej Konwencji wymagają konsensusu wszystkich Stron. W takich wypadkach przewodniczący posiedzenia zapewnia, aby wszyscy członkowie Komisji mieli możliwość wyrażenia swych opinii na temat proponowanych decyzji, uwzględnianych przez Strony przy podejmowaniu ostatecznej decyzji.

3. Konsensus wszystkich członków Komisji wymagany jest dla decyzji dotyczących:

- a) przyjęcia i zmian budżetu Komisji, oraz tych decyzji, które określają formę i proporcję składek członkowskich;
- b) kwestii, o których mowa w art. VII ust. 1 lit. l) niniejszej Konwencji.

4. W odniesieniu do decyzji, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, jeżeli Strona lub członek Komisji, zależnie od przypadku, jest nieobecny na danym posiedzeniu oraz nie nadesłał powiadomienia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu, dyrektor powiadamia taką Stronę lub członka o decyzji podjętej na posiedzeniu. Jeżeli, w terminie trzydziestu (30) dni od daty otrzymania przez Stronę lub członka takiego powiadomienia, dyrektor nie otrzymał odpowiedzi od takiej Strony lub członka, uznaje się, iż Strona ta lub członek wyraża zgodę na konsensus w odniesieniu do danej decyzji. Jeżeli, w terminie trzydziestu (30) dni, Strona taka lub członek odpowie na piśmie, iż nie może wyrazić zgody na konsensus w odniesieniu do danej decyzji, decyzja ta nie nabiera mocy, a Komisja będzie dążyć do osiągnięcia konsensusu w możliwie najbliższym terminie.

5. Jeżeli Strona lub członek Komisji, który nie był obecny na posiedzeniu, powiadomi dyrektora, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, iż nie może wyrazić zgody na konsensus w odniesieniu do danej decyzji, członek ten nie może sprzeciwić się konsensusowi w tej samej kwestii, jeżeli nie będzie obecny na kolejnym posiedzeniu Komisji, na którym kwestia ta będzie stanowić punkt porządku obrad.

6. Jeżeli członek Komisji nie jest w stanie uczestniczyć w posiedzeniu Komisji ze względu na nadzwyczajne i nieprzewidziane okoliczności, na które nie ma wpływu:

a) powiadamia o tym dyrektora, na piśmie, przed rozpoczęciem posiedzenia, jeżeli jest to możliwe, lub też – w przeciwnym razie – w możliwie najbliższym terminie. Powiadomienie takie uznaje się za dostarczone przy potwierdzeniu jego otrzymania przez dyrektora do wiadomości danego członka;

oraz

b) następnie i jak najszybciej, dyrektor powiadamia członka o wszystkich decyzjach podjętych na posiedzeniu zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu;

c) w terminie trzydziestu (30) dni od powiadomienia, o którym mowa w lit. b) niniejszego ustępu, członek może powiadomić dyrektora na piśmie, iż nie może wyrazić zgody na konsensus w odniesieniu do jednej lub więcej z tych decyzji. W takich przypadkach odpowiednia decyzja lub odpowiednie decyzje nie mają mocy, a Komisja będzie dążyć do osiągnięcia konsensusu w możliwie najbliższym terminie.

7. Decyzje przyjęte przez Komisję zgodnie z niniejszą Konwencją są wiążące dla wszystkich członków czterdzieści pięć (45) dni po powiadomieniu o nich, chyba że niniejsza Konwencja stanowi inaczej lub zapadną inne uzgodnienia przy podejmowaniu decyzji.

Artykuł X

Komitet ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję

1. Komisja ustanawia Komitet ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję, który składa się z przedstawicieli wyznaczonych do tego celu przez każdego członka Komisji, któremu mogą towarzyszyć eksperci i doradcy, uznani przez tego członka za odpowiednich.

2. Funkcjami Komitetu są funkcje ustanowione w załączniku 3 do niniejszej Konwencji.

3. Wykonując swoje funkcje, Komitet może, w uzasadnionych przypadkach oraz przy zatwierdzeniu Komisji, zasięgać opinii każdej innej organizacji zarządzania rybołówstwem, organizacji technicznej lub naukowej, która posiada kompetencje w sprawach stanowiących przedmiot takich konsultacji, jak również może korzystać z takiego doradztwa fachowego, jakie może być wymagane w każdym przypadku.

4. Komitet dąży do przyjęcia swych sprawozdań oraz zaleceń w drodze konsensusu. Jeżeli wszystkie wysiłki na rzecz osiągnięcia konsensusu zawiodły, odnotowuje się to w sprawozdaniach, z podaniem opinii większościowej i mniejszościowej. Na wniosek któregośkolwiek z członków Komitetu opinie tego członka odnotowuje się również we wszystkich częściach sprawozdań lub którejkolwiek z nich.

5. Komitet zbiera się przynajmniej raz w roku, najlepiej przy okazji zwyczajnych posiedzeń Komisji.

6. Komitet może zwoływać dodatkowe posiedzenia na wniosek przynajmniej dwóch (2) członków Komisji, pod warunkiem że wniosek zostanie poparty przez większość członków.

7. Komitet wykonuje swoje funkcje zgodnie z regulaminem proceduralnym oraz wytycznymi i dyrektywami, które przyjmuje Komisja.

8. W ramach wsparcia pracy Komitetu pracownicy Komisji:

a) gromadzą informacje niezbędne do pracy Komitetu oraz opracowują bazę danych, zgodnie z procedurami ustanowionymi przez Komisję;

b) zapewniają analizy statystyczne, które Komitet uzna za niezbędne do wykonywania swych funkcji;

c) przygotowują sprawozdania Komitetu;

d) rozpowszechniają wśród członków Komitetu wszystkie stosowne informacje, w szczególności te wymienione w ust. 8 lit. a) niniejszego artykułu.

Artykuł XI

Naukowy Komitet Doradczy

1. Komisja ustanawia Naukowy Komitet Doradczy, składający się z przedstawicieli wyznaczonych przez każdego członka Komisji, którzy powinni posiadać stosowne kwalifikacje lub odpowiednie doświadczenie w obszarze kompetencji Komitetu oraz któremu mogą towarzyszyć eksperci i doradcy, uznani przez tego członka za odpowiednich.

2. Komisja może zaprosić do udziału w pracy Komitetu organizacje lub osoby z uznanym doświadczeniem naukowym w sprawach odnoszących się do pracy Komisji.

3. Funkcjami Komitetu są funkcje ustanowione w załączniku 4 do niniejszej Konwencji.

4. Komitet zbiera się przynajmniej raz w roku, najlepiej przed posiedzeniem Komisji.

5. Komitet może zwoływać dodatkowe posiedzenia na wniosek przynajmniej dwóch (2) członków Komisji, pod warunkiem że wniosek zostanie poparty przez większość członków.

6. Dyrektor pełni funkcję przewodniczącego Komitetu lub też może udzielić pełnomocnictwa do wykonywania tej funkcji z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komisję.

7. Komitet dąży do przyjęcia swoich sprawozdań oraz zaleceń w drodze konsensusu. Jeżeli wszystkie wysiłki na rzecz osiągnięcia konsensusu zawiodły, odnotowuje się to w sprawozdaniach, z podaniem opinii większościowej i mniejszościowej. Na wniosek któregośkolwiek z członków Komitetu opinie tego członka odnotowuje się również we wszystkich częściach sprawozdań lub którejkolwiek z nich.

Artykuł XII

Administracja

1. Komisja powołuje, zgodnie z przyjętym regulaminem proceduralnym oraz uwzględniając wszelkie ustanowione w nim kryteria, dyrektora, którego kompetencje w zakresie objętym niniejszą Konwencją są ustanowione oraz ogólnie uznawane, w szczególności w ich naukowych, technicznych i administracyjnych aspektach oraz który jest odpowiedzialny przed Komisją i może zostać odwołany przez Komisję według jej uznania. Kadencja dyrektora trwa 4 lata i może być on powoływany wielokrotnie na podstawie decyzji Komisji.

2. Funkcje dyrektora są następujące:

- a) przygotowywanie planów i programów badawczych dla Komisji;
- b) przygotowywanie prognoz budżetowych dla Komisji;
- c) udzielanie pozwolenia na wydatkowanie funduszy przeznaczonych na wdrażanie zatwierdzonego programu prac i budżetu przez Komisję oraz rozliczanie się z tak wykorzystanych funduszy;
- d) powoływanie i odwoływanie pracowników administracyjnych, naukowych, technicznych i innych niezbędnych do wykonywania funkcji Komisji oraz kierowanie nimi, zgodnie z regulaminem proceduralnym przyjętym przez Komisję;
- e) w odpowiednich przypadkach, dla skutecznego funkcjonowania Komisji, powoływanie Koordynatora Badań Naukowych, zgodnie z ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu, działającego pod nadzorem dyrektora, przydzielającego Koordynatorowi Badań Naukowych takie funkcje i obowiązki, jakie dyrektor uzna za stosowne;

f) organizacja współpracy z innymi organizacjami lub osobami, w odpowiednich przypadkach, gdy taka współpraca jest niezbędna do wykonywania funkcji Komisji;

g) koordynacja pracy Komisji z pracą organizacji lub osób, z którą dyrektor zorganizował współpracę;

h) sporządzanie dla Komisji sprawozdań administracyjnych, naukowych i innych;

i) przygotowywanie projektów porządków obrad oraz zwoływanie posiedzeń Komisji oraz jej organów pomocniczych, w konsultacji z członkami Komisji i po uwzględnieniu ich wniosków, oraz zapewnienie administracyjnego i technicznego wsparcia dla takich posiedzeń;

j) zapewnienie publikacji i rozpowszechniania środków ochrony i zarządzania, które zostały przyjęte przez Komisję i mają moc obowiązującą, oraz, w miarę możliwości wykonywanie, utrzymywanie i rozpowszechnianie rejestrów innych stosowanych środków ochrony i zarządzania przyjętych przez członków Komisji, obowiązujących w obszarze objętym Konwencją;

k) zapewnienie utrzymania rejestru, w oparciu o, między innymi, informacje dostarczone Komisji zgodnie z załącznikiem 1 do niniejszej Konwencji na temat statków dokonujących połowów w obszarze objętym Konwencją, jak również okresowego obiegu informacji zawartych w takim rejestrze do wszystkich członków, oraz, w odpowiedzi na wniosek, indywidualnie do któregośkolwiek członka;

l) pełnienie funkcji prawnego przedstawiciela Komisji;

m) wykonywanie innych funkcji, które są niezbędne do zapewnienia efektywnego i skutecznego działania Komisji oraz innych funkcji, które mogą mu zostać przydzielone przez Komisję.

3. Wypełniając swoje funkcje, dyrektor oraz pracownicy Komisji nie podejmują działalności, która by w jakikolwiek sposób była niezgodna z ich statusem oraz celem i postanowieniami niniejszej Konwencji. Nie mogą oni też odnosić korzyści finansowych z działalności takich jak: studia i badania, poszukiwanie, eksploatacja, przetwarzanie oraz wprowadzenie do obrotu zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją. Podobnie, osoby te utrzymują w tajemnicy, w okresie zatrudnienia przez Komisję oraz po tym okresie, wszelkie poufne informacje, które uzyskały lub do których miały dostęp w trakcie swego zatrudnienia.

*Artykuł XIII***Pracownicy naukowci**

Pracownicy naukowci prowadzą działalność pod nadzorem dyrektora oraz koordynatora badań naukowych, jeżeli koordynator taki zostanie powołany zgodnie z art. XII ust. 2 lit. d) i e) niniejszej Konwencji, oraz mają następujące funkcje, przy priorytetowym traktowaniu tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych:

- a) prowadzenie projektów naukowo-badawczych i innej działalności badawczej zatwierdzonej przez Komisję zgodnie z przyjętymi do tego celu planami pracy;
- b) zapewnienie Komisji, za pośrednictwem dyrektora, doradztwa naukowego i zaleceń tytułem wsparcia na rzecz formułowania środków ochrony i zarządzania oraz innych odpowiednich spraw, po zasięgnięciu opinii Naukowego Komitetu Doradczego, z wyjątkiem okoliczności, w których oczywiste ramy czasowe ograniczyłyby zdolność dyrektora do zapewnienia Komisji takiego doradztwa lub zaleceń na czas;
- c) zapewnienie Naukowemu Komitetowi Doradczemu informacji niezbędnych do wykonywania funkcji określonych w załączniku 4 do niniejszej Konwencji;
- d) zapewnienie Komisji, za pośrednictwem dyrektora, zaleceń dotyczących badań naukowych tytułem wsparcia funkcji Komisji zgodnie z art. VII ust. 1 lit. a) niniejszej Konwencji;
- e) gromadzenie i analizowanie informacji odnoszących się do stanu obecnego i minionego oraz do tendencji wykazywanych przez zasoby rybne objęte niniejszą Konwencją;
- f) przedstawianie Komisji, za pośrednictwem dyrektora, propozycji standardów gromadzenia, weryfikacji oraz wymiany i składania w odpowiednim czasie danych w zakresie połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;
- g) gromadzenie danych statystycznych oraz wszelkiego rodzaju sprawozdań dotyczących wielkości połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją oraz operacji statków w obszarze objętym Konwencją, oraz wszelkich innych istotnych informacji dotyczących połowów takich zasobów, w tym także, w odpowiednich przypadkach, aspektów społecznych i ekonomicznych;
- h) badanie i dokonywanie oceny informacji dotyczących metod i procedur utrzymywania oraz zwiększania zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;

- i) publikowanie lub w inny sposób rozpowszechnianie sprawozdań na temat swoich ustaleń oraz wszelkich innych sprawozdań, które mieszczą się w zakresie niniejszej Konwencji, jak również danych naukowych, statystycznych i innych danych odnoszących się do połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją, zapewniając przy tym poufność zgodnie z postanowieniami art. XXII niniejszej Konwencji;
- j) wykonywanie wszelkich innych funkcji i zadań, które mogą być im przydzielone.

*Artykuł XIV***Budżet**

1. Komisja przyjmuje corocznie budżet na kolejny rok, zgodnie z art. IX ust. 3 niniejszej Konwencji. Określając wielkość budżetu, Komisja zwraca należytą uwagę na zasadę efektywności kosztowej.
2. Dyrektor przedkłada Komisji do rozpatrzenia szczegółowy projekt budżetu rocznego, przedstawiający wydatki, które mają zostać dokonane ze składek, o których mowa w art. XV ust. 1, oraz tych, o których mowa w art. XV ust. 3 niniejszej Konwencji.
3. Komisja prowadzi oddzielną księgowość dla działalności prowadzonej na mocy niniejszej Konwencji oraz na mocy AIDCP. W budżecie Komisji wyszczególnia się usługi, które mają być świadczone na rzecz AIDCP, oraz odpowiadające im szacunkowe koszty. Dyrektor przedstawia na posiedzeniu Stron AIDCP do zatwierdzenia, przed rokiem, w którym usługi mają być świadczone, szacunki dotyczące usług oraz ich kosztów odpowiadających zadaniom do wykonania zgodnie z wymienionym Porozumieniem.
4. Księgowość Komisji podlega corocznemu, niezależnemu audytowi finansowemu.

*Artykuł XV***Składki**

1. Kwotę składki każdego członka Komisji do budżetu określa się zgodnie z systemem, który przyjmuje i, w razie potrzeby, zmienia Komisja zgodnie z art. IX ust. 3 niniejszej Konwencji. System przyjęty przez Komisję powinien być przejrzysty i sprawiedliwy dla wszystkich członków oraz określony w rozporządzeniach finansowych Komisji.
2. Składki uzgodnione zgodnie z postanowieniami ust. 1 niniejszego artykułu powinny umożliwiać działalność Komisji oraz pokrywać terminowo roczny budżet przyjęty zgodnie z art. XIV ust. 1 niniejszej Konwencji.

3. Komisja ustanawia fundusz w celu otrzymywania składek dobrowolnych na badania oraz ochronę zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją oraz, w odpowiednich przypadkach, gatunków współżyjących lub zależnych, jak również na ochronę środowiska morskiego.

4. Bez uszczerbku dla postanowień art. IX niniejszej Konwencji i z wyjątkiem przypadków, gdy Komisja zdecyduje inaczej, jeżeli członek Komisji zalega z płatnością składek w kwocie równej lub wyższej od całej sumy składek należnych za okres poprzedzających dwudziestu czterech (24) miesięcy, członek ten nie ma prawa udziału w podejmowaniu decyzji w ramach Komisji do momentu wywiązania się ze swoich obowiązków zgodnie z niniejszym artykułem.

5. Każdy członek Komisji pokrywa swoje własne wydatki wynikające z obecności na posiedzeniach Komisji oraz jej organów pomocniczych.

Artykuł XVI

Przejrzystość

1. Komisja wspiera przejrzystość we wdrażaniu niniejszej Konwencji, w jej procesach decyzyjnych oraz innych działaniach poprzez, między innymi:

a) publiczne rozpowszechnianie stosownych jawnych informacji;

oraz

b) w odpowiednich przypadkach, umożliwianie konsultacji z organizacjami pozarządowymi, przedstawicielami sektora rybołówstwa, oraz ich skutecznego udziału, w szczególności z flotą połowową oraz innymi zainteresowanymi organami i osobami.

2. Przedstawicielom podmiotów niebędących Stronami, odpowiednim organizacjom międzyrządowym, w tym także organizacjom zajmującym się środowiskiem naturalnym o uznanym doświadczeniu w sprawach dotyczących Komisji, oraz sektorowi tuńczyka któregośkolwiek z członków Komisji działających w obszarze objętym Konwencją, szczególnie flocie połowującej tuńczyka, umożliwia się uczestnictwo w posiedzeniach Komisji i jej organów pomocniczych w charakterze obserwatorów lub też w innym charakterze, w zależności od tego, co jest odpowiednie, zgodnie z zasadami i kryteriami ustanowionymi w załączniku 2 do niniejszej Konwencji, jak również innymi zasadami i kryteriami, które Komisja może przyjąć. Uczestnicy ci uzyskują we właściwym czasie dostęp do odpowiednich informacji, z zastrzeżeniem regulaminu proceduralnego i poufności w odniesieniu do dostępu do takich informacji, który Komisja może przyjąć.

CZĘŚĆ IV

PRAWA I OBOWIĄZKI CZŁONKÓW KOMISJI

Artykuł XVII

Prawa państw

Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie może być interpretowane w sposób naruszający lub osłabiający suwerenność, suwerenne prawa lub jurysdykcję sprawowaną przez jakiekolwiek państwo zgodnie z prawem międzynarodowym, ani jego stanowisko lub poglądy na sprawy odnoszące się do prawa morza.

Artykuł XVIII

Wdrażanie postanowień, zgodność z nimi oraz wykonywanie ich przez Strony

1. Każda Strona podejmuje środki niezbędne do zapewnienia wdrażania niniejszej Konwencji oraz wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych zgodnie z nią i wszelkich środków zgodności z niniejszą Konwencją oraz z tymi środkami, w tym także przyjęcia niezbędnych przepisów ustawowych i wykonawczych.

2. Każda Strona przedstawia Komisji wszystkie informacje, które mogą być wymagane do osiągnięcia celu niniejszej Konwencji, w tym także informacje statystyczne i biologiczne oraz informacje dotyczące swojej działalności w zakresie połowów w obszarze objętym Konwencją, oraz przedstawia Komisji informacje dotyczące działań podejmowanych w celu wdrożenia środków przyjętych zgodnie z niniejszą Konwencją, na prośbę Komisji oraz w odpowiednich przypadkach, z zastrzeżeniem postanowień art. XXII niniejszej Konwencji oraz zgodnie z regulaminem proceduralnym, który ma zostać opracowany i przyjęty przez Komisję.

3. Każda Strona powinna niezwłocznie, za pośrednictwem dyrektora, poinformować Komitet ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję ustanowiony zgodnie z art. X niniejszej Konwencji o:

a) przepisach prawnych i administracyjnych, w tym także tych przepisach dotyczących naruszeń i sankcji, mających zastosowanie do zgodności ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Komisję;

b) działaniach podjętych w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Komisję, w tym także, w odpowiednich przypadkach, analizie indywidualnych przypadków oraz podjętej ostatecznej decyzji.

4. Każda Strona:
- udziela pozwolenia na użycie i ujawnienie, z zastrzeżeniem wszelkich mających zastosowanie zasad poufności, stosownych informacji rejestrowanych przez wewnętrznych obserwatorów Komisji lub narodowego programu;
 - zapewnia, aby armatorzy lub kapitanowie statków umożliwili Komisji, zgodnie z regulaminem proceduralnym przyjętym przez Komisję w tym względzie, gromadzenie i analizę informacji niezbędnych do wykonywania funkcji Komitetu ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję;
 - dostarcza Komisji co sześć miesięcy sprawozdanie na temat działalności swoich statków połowiących tuńczyka oraz wszelkie inne informacje niezbędne do pracy Komitetu ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję.
5. Każda Strona podejmuje środki w celu zapewnienia, aby statki działające na wodach pod jej krajową jurysdykcją stosowały się do niniejszej Konwencji oraz środków przyjętych zgodnie z tą Konwencją.
6. Każda Strona, w przypadku gdy ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, iż statek pływający pod banderą innego państwa, zaangażował się w jakąkolwiek działalność, która podważa skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych dla obszaru objętego Konwencją, zwraca na to uwagę danemu państwu bandery oraz może, w uzasadnionych przypadkach, zwrócić na to uwagę Komisji. Dana Strona dostarcza państwu bandery dowodów na poparcie tego oraz może dostarczyć Komisji streszczenia takich dowodów. Komisja nie może rozpowszechniać takich informacji do czasu, gdy państwo bandery będzie miało możliwość ustosunkowania się, w rozsądnych ramach czasowych, do zarzutu i dowodów przedstawionych do rozważenia przez nie lub też złożenia sprzeciwu, w zależności od przypadku.
7. Każda Strona, na wniosek Komisji lub też każdej innej Strony, po dostarczeniu jej odpowiednich informacji, iż statek pod jej jurysdykcją przeprowadził działania, które naruszają środki przyjęte zgodnie z niniejszą Konwencją, przeprowadza dogłębne dochodzenie oraz, w odpowiednich przypadkach, postępuje zgodnie ze swoim prawem krajowym i informuje jak najszybciej Komisję oraz, w przypadkach mających zastosowanie, drugą Stronę o wynikach jej dochodzeń oraz podjętych działaniach.
8. Każda Strona stosuje, zgodnie z prawem krajowym oraz w sposób spójny z prawem międzynarodowym, wystarczająco poważne sankcje mające na celu zapewnienie skutecznego przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji oraz środków przyjętych zgodnie z niniejszą Konwencją oraz pozbawienie przestępców korzyści czerpanych z bezprawnych działań, w tym także, w odpowiednich przypadkach, odmowę przyznania, zawieszenie lub cofnięcie pozwolenia na dokonywanie połowów.

9. Strony, których wybrzeża graniczą z obszarem objętym Konwencją lub których statki dokonują połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją, lub na terytorium których dokonywany jest wyładunek i przetwarzanie połowu, podejmują współpracę w celu zapewnienia zgodności z niniejszą Konwencją oraz w celu zapewnienia stosowania środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, w tym także, w odpowiednich przypadkach, poprzez przyjęcie środków i systemów współpracy.

10. Jeżeli Komisja określi, iż statki dokonujące połowów w obszarze objętym Konwencją zaangażowały się w działalność, która podważa skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję lub też w inny sposób je narusza, Strony mogą podjąć działania, kierując się zaleceniami przyjętymi przez Komisję oraz zgodnie z niniejszą Konwencją i prawem międzynarodowym, w celu powstrzymania takiej działalności statków do czasu, kiedy właściwe działania zostaną podjęte przez państwo bandery, aby zapewnić, iż statki takie nie będą kontynuowały takiej działalności.

Artykuł XIX

Wdrażanie postanowień, zgodność z nimi oraz wykonywanie ich przez podmioty dokonujące połowów

Artykuł XVIII niniejszej Konwencji stosuje się, *mutatis mutandis*, do podmiotów dokonujących połowów, będących członkami Komisji.

Artykuł XX

Obowiązki państw bandery

1. Każda Strona, zgodnie z prawem międzynarodowym, podejmuje takie środki, które mogą okazać się niezbędne dla zapewnienia, aby statki pływające pod jej banderą stosowały się do postanowień niniejszej Konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych zgodnie z tą Konwencją oraz aby statki takie nie angażowały się w żadną działalność, która podważa skuteczność takich środków.

2. Żadna Strona nie pozwoli, aby jakikolwiek statek uprawniony do pływania pod jej banderą był użyty do dokonywania połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją, chyba że odpowiedni organ lub organy tej Strony udzieliły mu pozwolenia. Strona udziela pozwolenia na użycie statków pływających pod jej banderą na dokonywanie połowów w obszarze objętym Konwencją tylko w tych przypadkach, w których ma możliwość skutecznego wykonywania swoich obowiązków w odniesieniu do takich statków na mocy niniejszej Konwencji.

3. Poza obowiązkami na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, każda Strona podejmuje takie środki, które mogą być niezbędne dla zapewnienia, aby statki pływające pod jej banderą nie dokonywały połowów w obszarach znajdujących się pod władzą lub krajową jurysdykcją jakiegokolwiek innego państwa w obszarze objętym Konwencją bez odpowiedniej licencji, zezwolenia lub pozwolenia wydanego przez właściwe organy tego państwa.

Artykuł XXI

Obowiązki podmiotów dokonujących połowów

Artykuł XX niniejszej Konwencji stosuje się, *mutatis mutandis*, do podmiotów dokonujących połowów, będących członkami Komisji.

CZĘŚĆ V

POUFNOŚĆ

Artykuł XXII

Poufność

1. Komisja ustanawia zasady zachowania poufności dla wszystkich organów i osób mających dostęp do informacji zgodnie z niniejszą Konwencją.

2. Nie naruszając jakichkolwiek zasad zachowania poufności, jakie mogą zostać przyjęte zgodnie z ust. 1, każda osoba mająca dostęp do takich poufnych informacji, może je ujawniać w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego, na wniosek danego właściwego organu.

CZĘŚĆ VI

WSPÓŁPRACA

Artykuł XXIII

Współpraca oraz pomoc

1. Komisja dąży do przyjęcia środków odnoszących się do pomocy technicznej, transferu technologii, szkolenia oraz innych form współpracy, wspierania krajów rozwijających się, będących członkami Komisji, w wypełnieniu ich zobowiązań na mocy niniejszej Konwencji, jak również umocnienia ich zdolności do rozwijania rybołówstwa pod ich odpowiednimi krajowymi jurysdykcjami oraz uczestniczenia w rybołówstwie na pełnym morzu w zrównoważony sposób.

2. Członkowie Komisji umożliwiają i wspierają współpracę, szczególnie finansową i techniczną, oraz transfer technologii, które mogą okazać się niezbędne dla skutecznego wykonania ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł XXIV

Współpraca z innymi organizacjami lub porozumieniami

1. Komisja podejmuje współpracę z subregionalnymi, regionalnymi i światowymi organizacjami i porozumieniami rybołówstwa oraz, w odpowiednich przypadkach, ustanawia odpowiednie porozumienia instytucjonalne, takie jak komitety konsultacyjne, w uzgodnieniu z takimi organizacjami i porozumieniami, mając na celu wspieranie osiągnięcia celu Konwencji, pozyskiwanie najlepszych z dostępnych informacji naukowych oraz unikanie powielania prac.

2. Komisja, w uzgodnieniu z odpowiednimi organizacjami i porozumieniami, przyjmuje zasady działania dla porozumień instytucjonalnych ustanowionych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

3. W przypadku gdy obszar objęty Konwencją pokrywa się częściowo z obszarem znajdującym się pod kontrolą innej organizacji zarządzania rybołówstwem, Komisja współpracuje z tą organizacją w celu zapewnienia, aby cel niniejszej Konwencji został osiągnięty. W tym celu, poprzez konsultacje lub inne porozumienia, Komisja podejmuje starania, aby uzgodnić z tą organizacją odpowiednie środki, które mają zostać podjęte, takie jak zapewnienie harmonizacji i zgodności środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję oraz tą organizację lub zdecydowanie, że Komisja lub ta organizacja, w zależności od przypadku, będzie unikać podejmowania środków w odniesieniu do gatunków w tym obszarze, które są regulowane przez drugą stronę.

4. Postanowienia ust. 3 niniejszego artykułu są stosowane, w odpowiednich przypadkach, do kwestii zasobów rybnych, które migrują przez obszary należące do kompetencji Komisji oraz innej organizacji lub innych organizacji czy też porozumień.

CZĘŚĆ VII

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

Artykuł XXV

Rozstrzygnięcie sporów

1. Członkowie Komisji współpracują w celu zapobiegania sporom. Każdy członek może zasięgnąć opinii jednego lub więcej członków na temat jakiegokolwiek sporu odnoszącego się do interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Konwencji w celu osiągnięcia rozstrzygnięcia zadawalającego wszystkich zainteresowanych w możliwie jak najszybszym terminie.

2. Jeżeli spór nie znajdzie, w rozsądnym terminie, rozwiązania na drodze takich konsultacji, odnośne Strony możliwie najszybciej konsultują się, w celu rozstrzygnięcia sporu wszelkimi środkami pokojowymi, na które mogą się zdecydować, zgodnie z prawem międzynarodowym.

3. W przypadku gdy dwóch lub więcej członków Komisji uzgodni, iż spór ma charakter techniczny i nie są w stanie rozstrzygnąć tego sporu między sobą, mogą skierować sprawę, za obopólną zgodą, do panelu ekspertów utworzonego *ad hoc* w ramach Komisji, którego rozstrzygnięcia posiadają charakter niewiążący, zgodnie z procedurami przyjętymi do tego celu przez Komisję. Panel przeprowadza rozmowy z zainteresowanymi członkami oraz podejmuje wysiłki na rzecz sprawnego rozstrzygnięcia sporu bez konieczności odwołania się do wiążących procedur rozstrzygnięcia sporów.

CZĘŚĆ VIII

PODMIOTY NIEBĘDĄCE CZŁONKAMI

Artykuł XXVI

Podmioty niebędące członkami

1. Komisja oraz jej członkowie zachęcają wszystkie państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej, o których mowa w art. XXVII niniejszej Konwencji, oraz, w odpowiednich przypadkach, podmioty dokonujące połowów, o których mowa w art. XXVIII niniejszej Konwencji, które nie są członkami Komisji, do tego, aby zostali członkami lub też aby przyjęli przepisy ustawowe i wykonawcze spójne z niniejszą Konwencją.

2. Członkowie Komisji wymieniają się informacjami, bezpośrednio lub za pośrednictwem Komisji, w odniesieniu do działalności statków należących do podmiotów niebędących członkami, które podważają skuteczność niniejszej Konwencji.

3. Komisja oraz jej członkowie współpracują, w zgodzie z niniejszą Konwencją oraz prawem międzynarodowym, w celu niedopuszczenia, by statki pływające pod banderami państw niebędących Stronami prowadziły działania zmniejszające skuteczność niniejszej Konwencji. W tym celu członkowie, między innymi, zwracają uwagę podmiotom niebędącym członkami na tego rodzaju działania ich statków.

CZĘŚĆ IX

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł XXVII

Podpis

1. Niniejsza Konwencja otwarta jest do podpisu w Waszyngtonie w okresie od dnia 14 listopada 2003 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. przez:

- a) Strony Konwencji z 1949 r.;
- b) Państwa niebędące Stroną Konwencji z 1949 r., których wybrzeże graniczy z obszarem objętym Konwencją;

oraz

- c) państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej, które nie są Stronami Konwencji z 1949 r. oraz których statki dokonywały połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją w jakimkolwiek czasie w trakcie czteroletniego okresu poprzedzającego przyjęcie niniejszej Konwencji, jak również które uczestniczyły w negocjowaniu niniejszej Konwencji;

oraz

- d) inne państwa, które nie są Stronami Konwencji z 1949 r. oraz których statki dokonywały połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją w jakimkolwiek czasie w trakcie czteroletniego okresu poprzedzającego przyjęcie niniejszej Konwencji, po przeprowadzeniu konsultacji ze Stronami Konwencji z 1949 r.

2. W odniesieniu do regionalnych organizacji integracji gospodarczej, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, żadne państwo członkowskie takich organizacji nie może podpisać niniejszej Konwencji, chyba że reprezentuje ono terytorium, które leży poza zasięgiem terytorialnym traktatu ustanawiającego tę organizację oraz pod warunkiem, że uczestnictwo takiego państwa członkowskiego będzie ograniczone do reprezentowania jedynie interesów tego terytorium.

Artykuł XXVIII

Podmioty dokonujące połowów

1. Każdy podmiot dokonujący połowów, którego statki dokonywały połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją w jakimkolwiek czasie w trakcie czteroletniego okresu poprzedzającego przyjęcie niniejszej Konwencji, może wyrazić swoje pełne zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej Konwencji oraz stosowania się do wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych zgodnie z niniejszą Konwencją poprzez:

- a) podpisanie, w okresie, o którym mowa w art. XXVII ust. 1 niniejszej Konwencji, instrumentu sporządzonego w tym celu zgodnie z rezolucją, która ma zostać przyjęta przez Komisję na mocy Konwencji z 1949 r.;

lub

- b) w wyżej wymienionym okresie lub po nim, złożenie u depozytariusza pisemnego powiadomienia zgodnie z rezolucją, która ma zostać przyjęta przez Komisję na mocy Konwencji z 1949 r. Depozytariusz niezwłocznie dostarcza kopię tego powiadomienia wszystkim sygnatariuszom i Stronom.

2. Zobowiązanie wyrażone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu nabiera mocy z datą, o której mowa w art. XXXI ust. 1 niniejszej Konwencji lub z datą pisemnego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest ona późniejsza.

3. Każdy podmiot dokonujący połowów, o którym mowa powyżej, może wyrazić swoje pełne zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej Konwencji, ewentualnie zmienionej zgodnie z art. xxxiv lub art. xxxv niniejszej Konwencji, poprzez dostarczenie pisemnego powiadomienia sporządzonego w tym celu depozytariuszowi zgodnie z rezolucją, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Zobowiązanie wyrażone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu nabiera mocy z datami, o których mowa w art. XXXIV ust. 3 i art. XXXV ust. 4 niniejszej Konwencji, lub z datą pisemnego powiadomienia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, jeżeli jest ona późniejsza.

Artykuł XXIX

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez sygnatariuszy zgodnie z ich krajowymi przepisami i procedurami.

Artykuł XXX

Przystąpienie

Niniejsza Konwencja pozostaje otwarta dla przystąpienia jakiegokolwiek państwa lub jakiegokolwiek regionalnej organizacji integracji gospodarczej:

- a) które/która spełnia wymogi art. XXVII niniejszej Konwencji;
lub
- b) którego/której statki dokonują połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją, po zasięgnięciu opinii Stron;
lub
- c) które/którą w inny sposób zaprasza się do przystąpienia na podstawie decyzji Stron.

Artykuł XXXI

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie piętnaście (15) miesięcy po złożeniu u depozytariusza siódmego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia przez Strony Konwencji z 1949 r., które były Stronami tej Konwencji w dniu udostępnienia niniejszej Konwencji do podpisu.

2. Po dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji, w odniesieniu do każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, które lub która spełnia wymogi art. XXVII lub art. XXX, niniejsza Konwencja wchodzi w życie dla wyżej wymienionego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej trzydziestego (30) dnia po złożeniu jej dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

3. Wraz z wejściem w życie niniejszej Konwencji niniejsza Konwencja ma moc nadrzędną, zarówno pomiędzy Stronami niniejszej Konwencji, jak i Konwencji z 1949 r., w stosunku do Konwencji z 1949 r.

4. Wraz z wejściem w życie niniejszej Konwencji środki ochrony i zarządzania oraz inne porozumienia przyjęte przez Komisję na mocy Konwencji z 1949 r. pozostają w mocy do czasu ich wygaśnięcia, odwołania decyzją Komisji lub zastąpienia innymi środkami lub porozumieniami przyjętymi zgodnie z niniejszą Konwencją.

5. Wraz z wejściem w życie niniejszej Konwencji Stronę Konwencji z 1949 r., która jeszcze nie wyraziła zgody na to, aby być związaną niniejszą Konwencją, uznaje się za pozostającą członkiem Komisji, chyba że Strona taka zdecyduje się nie pozostawać członkiem Komisji, powiadamiając o tym depozytariusza na piśmie przed wejściem w życie niniejszej Konwencji.

6. Wraz z wejściem w życie niniejszej Konwencji dla wszystkich Stron Konwencji z 1949 r. Konwencję z 1949 r. uznaje się za wygasłą zgodnie z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego, które są zawarte w art. 59 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów.

Artykuł XXXII

Tymczasowe stosowanie

1. Zgodnie z własnymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej, które lub która spełnia wymogi art. XXVII lub art. XXX niniejszej Konwencji, może stosować niniejszą Konwencję tymczasowo, powiadamiając o tym depozytariusza na piśmie. Tymczasowe stosowanie rozpoczyna się z datą wejścia w życie niniejszej Konwencji lub z datą otrzymania takiego powiadomienia przez depozytariusza, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

2. Tymczasowe stosowanie niniejszej Konwencji przez państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, kończy się w momencie wejścia w życie niniejszej Konwencji w stosunku do tego państwa lub tej regionalnej organizacji integracji gospodarczej, lub też wraz z pisemnym powiadomieniem przekazanym depozytariuszowi przez to państwo lub tę regionalną organizację integracji gospodarczej o ich zamiarze odstąpienia od tymczasowego stosowania niniejszej Konwencji.

Artykuł XXXIII**Zastrzeżenia**

Do niniejszej Konwencji nie można wnosić żadnych zastrzeżeń.

Artykuł XXXIV**Zmiany**

1. Każdy członek Komisji może zaproponować zmianę do niniejszej Konwencji poprzez dostarczenie dyrektorowi tekstu proponowanej zmiany przynajmniej na sześćdziesiąt (60) dni przed posiedzeniem Komisji. Dyrektor dostarcza niezwłocznie kopię tego tekstu wszystkim pozostałym członkom.

2. Zmiany do Konwencji przyjmuje się zgodnie z art. IX ust. 2 niniejszej Konwencji.

3. Zmiany do niniejszej Konwencji wchodzi w życie dziewięćdziesiąt (90) dni po złożeniu przez wszystkie Strony Konwencji w czasie, kiedy zmiany były zatwierdzane, swoich dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia takich zmian u depozytariusza.

4. Państwa lub regionalne organizacje integracji gospodarczej, które stają się Stronami niniejszej Konwencji po wejściu w życie zmian do niniejszej Konwencji lub jej Załączników, uznaje się za Stronę Konwencji w zmienionej wersji.

Artykuł XXXV**Załączniki**

1. Załączniki do niniejszej Konwencji stanowią jej integralną część, chyba że wyraźnie postanowiono inaczej, a odniesienie do niniejszej Konwencji zawiera odniesienie do jej Załączników.

2. Każdy członek Komisji może wnieść zmianę do Załącznika do niniejszej Konwencji poprzez dostarczenie dyrektorowi tekstu proponowanej zmiany przynajmniej na sześćdziesiąt (60) dni przed posiedzeniem Komisji. Dyrektor dostarcza niezwłocznie kopię tego tekstu wszystkim pozostałym członkom.

3. Zmiany do Załączników przyjmuje się zgodnie z art. IX ust. 2 niniejszej Konwencji.

4. O ile strony nie uzgodnią inaczej, zmiany do Załącznika dla wszystkich członków Komisji wchodzi w życie dziewięćdziesiąt (90) dni po ich przyjęciu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł XXXVI**Wypowiedzenie**

1. Każda Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję w dowolnym momencie po upływie dwunastu (12) miesięcy od daty, z którą niniejsza Konwencja weszła w życie w odniesieniu do tej Strony, poprzez złożenie u depozytariusza pisemnego powiadomienia o wypowiedzeniu. Depozytariusz powiadamia pozostałe Strony o wypowiedzeniu w terminie trzydziestu (30) dni od otrzymania tego powiadomienia. Wypowiedzenie nabiera mocy sześć (6) miesięcy od daty otrzymania takiego wypowiedzenia przez depozytariusza.

2. Niniejszy artykuł stosuje się, *mutatis mutandis*, do wszelkich podmiotów dokonujących połowów w odniesieniu do ich zobowiązania na mocy art. XXVIII niniejszej Konwencji.

Artykuł XXXVII**Depozytariusz**

Teksty oryginalne niniejszej Konwencji zostają złożone rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki, który przesyła uwierzytelnione kopie niniejszej Konwencji jej sygnatariuszom i jej Stronom oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu rejestracji i publikacji, zgodnie z art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani, należycie umocowani przez swoje odnośne rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

SPORZĄDZONO w Waszyngtonie, dnia 14 listopada 2003 roku w językach angielskim, hiszpańskim i francuskim, przy czym wszystkie trzy teksty są na równi autentyczne.

ZAŁĄCZNIK 1

Wytyczne i kryteria ustanawiania rejestrów statków

1. Stosując art. XII ust. 2 lit. k) niniejszej Konwencji, każda Strona prowadzi rejestr statków uprawnionych do pływania pod jej banderą i posiadających pozwolenie na dokonywanie połowów zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją w obszarze objętym Konwencją oraz zapewnia, aby w rejestrze były wpisane następujące dane dla wszystkich takich statków:
 - a) nazwa statku, numer rejestracyjny, poprzednie nazwy (jeżeli są znane) oraz port rejestracji;
 - b) zdjęcie statku pokazujące jego numer rejestracyjny;
 - c) nazwa i adres armatora lub armatorów;
 - d) nazwa i adres operatora(-ów) lub administratora(-ów), jeżeli tacy są;
 - e) poprzednia bandera (jeżeli jest znana i jeżeli taka była);
 - f) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (jeżeli taki jest);
 - g) miejsce i data budowy;
 - h) rodzaj statku;
 - i) rodzaj metod połowowych;
 - j) długość, szerokość i wysokość konstrukcyjna;
 - k) pojemność brutto;
 - l) moc głównego silnika lub silników;
 - m) charakter pozwolenia na dokonywanie połowów udzielonego przez państwo bandery;
 - n) rodzaj zamrażalni, objętość zamrażalni oraz liczba i objętość ładowni na ryby.
2. Komisja może zdecydować o zwolnieniu statków z wymogów ust. 1 niniejszego załącznika z powodu ich długości lub innej cechy charakterystycznej.
3. Każda Strona dostarcza dyrektorowi, zgodnie z procedurami ustanowionymi przez Komisję, dane, o których mowa w ust. 1 niniejszego załącznika, oraz powiadamia dyrektora bezzwłocznie o jakichkolwiek zmianach w takich danych.
4. Każda Strona informuje również dyrektora bezzwłocznie o:
 - a) jakichkolwiek dodanych wpisach w rejestrze;
 - b) usuniętych wpisach z rejestru z powodu:
 - i) dobrowolnej rezygnacji lub nieodnowienia pozwolenia na dokonywanie połowów przez armatora lub operatora statku;
 - ii) cofnięcia pozwolenia na dokonywanie połowów wydanego dla statku zgodnie z art. XX ust. 2 niniejszej Konwencji;
 - iii) faktu, iż statek nie jest już uprawniony do pływania pod jej banderą;

iv) złomowania, wycofania z eksploatacji lub utraty statku;

oraz

v) z jakiegokolwiek innego powodu;

określając, które z wyżej wymienionych powodów mają zastosowanie.

5. Niniejszy załącznik stosuje się, *mutatis mutandis*, do dokonujących połowów podmiotów będących członkami Komisji.

ZAŁĄCZNIK 2

Zasady i kryteria udziału obserwatorów w posiedzeniach Komisji

1. Dyrektor zaprasza na posiedzenia Komisji zwoływane zgodnie z art. VIII niniejszej Konwencji organizacje międzyrządowe, których działalność odnosi się do realizacji niniejszej Konwencji, jak również podmioty niebędące Stronami, które są zainteresowane ochroną i równoważonym korzystaniem z zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją i które zwrócą się z takim wnioskiem.
2. Organizacje pozarządowe (NGO), o których mowa w art. XVI ust. 2 niniejszej Konwencji, kwalifikują się do udziału w charakterze obserwatorów we wszystkich posiedzeniach Komisji oraz jej organów pomocniczych zwoływanych zgodnie z art. VIII niniejszej Konwencji, z wyjątkiem posiedzeń w ramach sesji mających charakter wykonawczy lub posiedzeń szefów delegacji.
3. Każda organizacja pozarządowa pragnąca uczestniczyć w charakterze obserwatora w posiedzeniu Komisji zgłasza dyrektorowi swój wniosek o pozwolenie na udział przynajmniej z pięćdziesięciodniowym (50) wyprzedzeniem. Dyrektor przekazuje członkom Komisji nazwy takich organizacji pozarządowych wraz z informacjami określonymi w ust. 6 niniejszego załącznika na przynajmniej czterdzieści pięć (45) dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
4. Jeżeli posiedzenie Komisji zostaje zwołane w okresie krótszym niż pięćdziesiąt (50) dni po otrzymaniu zawiadomienia, dyrektor ma większą swobodę, jeżeli chodzi o ramy czasowe ustanowione w ust. 3 niniejszego załącznika.
5. Każda organizacja pozarządowa pragnąca uczestniczyć w posiedzeniach Komisji oraz jej organów pomocniczych może to również robić w trybie rocznym, z zastrzeżeniem ust. 7 niniejszego załącznika.
6. Wnioski o pozwolenie na udział, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego załącznika powinny zawierać nazwę i siedzibę biur danej organizacji pozarządowej oraz opis jej misji oraz tego, w jaki sposób jej misja i działalność odnoszą się do pracy Komisji. Informacje takie podlegają uaktualnianiu w razie konieczności.
7. Każda organizacja pozarządowa pragnąca uczestniczyć w charakterze obserwatora w posiedzeniu Komisji może to uczynić, chyba że sprzeciwi się temu przynajmniej jedna trzecia członków Komisji z powodu przedstawionego na piśmie.
8. Wszystkim obserwatorom dopuszczonym do udziału w posiedzeniu Komisji wysła się lub w inny sposób dostarcza tę samą dokumentację, która jest ogólnie dostępna członkom Komisji, z wyjątkiem dokumentacji zawierającej poufne dane handlowe.
9. Każdy obserwator dopuszczony do udziału w posiedzeniu może:
 - a) uczestniczyć w posiedzeniach, zgodnie z ust. 2 niniejszego załącznika, ale nie może głosować;
 - b) składać ustne deklaracje podczas posiedzeń na zaproszenie przewodniczącego;
 - c) rozprowadzać dokumenty podczas posiedzeń za zgodą przewodniczącego;oraz
 - d) uczestniczyć w innych właściwych działaniach, za zgodą przewodniczącego.
10. Dyrektor może wymagać od podmiotów niebędących Stroną i obserwatorów z organizacji pozarządowych wniesienia opłat w rozsądnej wysokości oraz pokrycia kosztów z tytułu ich uczestnictwa.
11. Wszyscy obserwatorzy dopuszczeni do udziału w posiedzeniu Komisji powinni przestrzegać tych samych zasad i procedur, jakie stosuje się do innych uczestników posiedzenia.
12. Każda organizacja pozarządowa, która nie stosuje się do wymogów ust. 11 niniejszego załącznika, podlega wykluczeniu z dalszego udziału w posiedzeniach, chyba że Komisja zdecyduje inaczej.

ZAŁĄCZNIK 3

Komitet ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję

Funkcje Komitetu ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję ustanowionego na mocy art. X niniejszej Konwencji są następujące:

- a) dokonywanie przeglądu i monitorowanie zgodności ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez Komisję, jak również środkami współpracy, o których mowa w art. XVIII ust. 9 niniejszej Konwencji;
- b) analiza informacji według bandery lub, jeżeli informacje według bandery nie obejmują odpowiedniego przypadku, według statku oraz wszelkich innych informacji niezbędnych do wykonywania swoich funkcji;
- c) przekazywanie Komisji informacji, technicznego doradztwa i zaleceń w odniesieniu do wdrażania środków ochrony i zarządzania oraz zgodności z tymi środkami;
- d) zalecanie Komisji sposobów wspierania zgodności między środkami zarządzania rybołówstwem stosowanymi przez członków Komisji;
- e) zalecanie Komisji sposobów wspierania skutecznego wykonania art. XVIII ust. 10 niniejszej Konwencji;
- f) w porozumieniu z Naukowym Komitetem Doradczym, zalecanie Komisji priorytetów i celów programu zbierania i monitorowania danych ustanowionego w art. VII ust. 1 lit. i) niniejszej Konwencji oraz dokonywanie ocen i szacunków wyników tegoż programu;
- g) wykonywanie innych funkcji, przydzielanych przez Komisję.

ZAŁĄCZNIK 4

Naukowy Komitet Doradczy

Funkcje Naukowego Komitetu Doradczego ustanowionego na mocy art. XI niniejszej Konwencji są następujące:

- a) dokonywanie przeglądów planów, wniosków i programów badawczych Komisji oraz zapewnianie Komisji stosownego doradztwa;
 - b) dokonywanie przeglądów wszelkich istotnych ocen, analiz, badań lub prac, jak również zaleceń przygotowanych dla Komisji przez jej pracowników naukowych przed rozpatrzeniem takich zaleceń przez Komisję oraz przekazywanie Komisji dodatkowych informacji, doradztwa i uwag, w uzasadnionych przypadkach, w tych sprawach;
 - c) zalecanie Komisji szczegółowych kwestii i zagadnień, którymi powinni się zająć pracownicy naukowcy w ramach ich przyszłej pracy;
 - d) zalecanie, w porozumieniu z Komitetem ds. Przeglądu Wdrażania Środków Przyjętych przez Komisję, Komisji priorytetów i celów programu gromadzenia i monitorowania danych ustanowionego w art. VII ust. 1 lit. i) niniejszej Konwencji oraz dokonywanie ocen i oszacowanie wyników tego programu;
 - e) pomoc Komisji i dyrektorowi w poszukiwaniu źródeł finansowania w celu prowadzenia badań, które mają zostać podjęte na mocy niniejszej Konwencji;
 - f) rozwijanie i wspieranie współpracy między członkami Komisji i wśród członków w ramach instytucji badawczych, w celu poszerzania wiedzy i zrozumienia na temat zasobów rybnych objętych niniejszą Konwencją;
 - g) wspieranie i ułatwianie, w odpowiednich przypadkach, współpracy Komisji z innymi krajowymi i międzynarodowymi, publicznymi lub prywatnymi, organizacjami mającymi podobne cele;
 - h) badanie jakichkolwiek spraw kierowanych do Komitetu przez Komisję;
 - i) wykonywanie innych funkcji i zadań, o które może się do niego zwrócić Komisja lub które może mu przydzielić.
-